

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/249/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415204483
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5415204483.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Michalská 18, IČO: 36854140, zastúpená HMG LEGAL, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 12, IČO: 35885459, proti žalovanému: T. J., W.. XX.XX.XXXX, F. H. W. I. XX, v konaní o zaplatenie sumy 828,16 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 828,16 eura s 19,5 %-ným ročným úrokom zo sumy 524,14 eura za obdobie od 09.12.2015 až do jej zaplatenia a s 8,05 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 524,14 eura za obdobie od 09.12.2015 až do jej zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania vo výške 246,65 eura, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia - 215,65 eura a ďalších trov - 31,- eur, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť zástupcovi žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou na tunajší súd 17.12.2015 sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 828,16 eura, riadneho úroku vo výške 19,50 % ročne zo sumy 524,14 eura od 09.12.2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 718,91 eura od 09.12.2015 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania.

Odôvodnil ju tým, že poskytol žalovanému na základe podanej žiadosti o poskytnutie ČSOB Kreditnej karty a podľa Oznámenia o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte finančné prostriedky vo forme čerpania kreditnej karty. Nakoľko žalovaný poskytnutý úver nespĺcal a bol v omeškani s vrátením viac než dvoch splátok a súčasne aj jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, listom - Oznámenie o zosplatnení úveru, žalobca vyhlásil celú svoju pohľadávku za splatnú k dátumu 25.10.2013. Napriek výzvam žalobcu žalovaný dlžnú sumu neuhradil. Na základe oznámenia a čl. 8 bod 10. Podmienok pre vydanie a používanie ČSOB Kreditnej karty (ďalej len „podmienky“) je aktuálna úroková sadzba vo výške 19,50 % p.a. a úrok z omeškania si žalobca uplatňuje vo výške 8,05 % p.a. Na základe podmienok sa úroky, debetné úroky a poplatky účtujú na ľarchu Kartového účtu. Úroky z omeškania sú splatné ihneď a neúčtujú sa na ľarchu Kartového účtu. Dlžná suma z kreditnej kary vo výške 828,16 eura je vyčíslená ku dňu 08.12.2015 a pozostáva z nesplatennej istiny vo výške 524,14 eura, z úrokov z úveru vo výške 194,77 eura a z úrokov z omeškania vo výške 109,25 eura. Dlh žalovaného z kreditnej karty predstavuje: záväzok (istina, úrok z úveru, úrok z omeškania) vo výške 828,16 eura, úrok z úveru zo sumy 524,14 eura vo výške 19,50 % p.a. od 09.12.2015 do zaplatenia a úrok z omeškania zo sumy 718,91 eura vo

výške 8,05 % p.a. od 09.12.2015 do zaplattenia. Pri právnom odôvodnení žalobou uplatneného nároku poukázal na ust. § 497, § 502 ods. 1, § 369 ods. 1, § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“).

Žalobca prostredníctvom zástupcu na výzvu súdu, aby predložil prehľadnú históriu úveru a jeho splácania, z ktorej bude zrejmé, z akých konkrétnych položiek žalovaná istina 524,14 eura pozostáva, kedy konkrétne sa stala splatnou tá-ktorá jej časť, aby predložil spôsob výpočtu vyčíslených úrokov z úveru vo výške 194,77 eura a úrokov z omeškania vyčíslených sumou 109,25 eura a dokladoval s odkazom na konkrétne ustanovenia zmluvy, že úverová zmluva, ktorú má v danom prípade predstavovať dokument označený ako „Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti reg. č. XXXXXXXXXXR“, podpísaného zmluvnými stranami 22.08.2008, obsahuje zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované v § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) a pre prípad, že RPMN nebolo možné v danom prípade určiť, že došlo k splneniu podmienok stanovených v § 3 ods. 6 ZoSÚ - predovšetkým uvedených pod písm. b) pokiaľ ide o informovanie o poplatkoch platných od doby uzatvorenia zmluvy a písm. c) ohľadne poskytnutia informácií o postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy, v podaní z 01.02.2016 uviedol, že istina 524,14 eura predstavuje nezaplattenú časť poskytnutého úveru, k čerpaniu ktorého bol žalovaný oprávnený od 22.08.2008. Nezaplattené riadne úroky vo výške 194,77 eura boli účtované odo dňa prvého čerpania úveru za obdobie od 23.08.2008 do 08.12.2015. Základom pre výpočet riadneho úroku bol aktuálny zostatok na úverovom účte (t.j. aktuálna výška čerpaného úveru). Ohľadne úrokov z omeškania uviedol, že prvýkrát sa žalovaný dostal do omeškania s platením istiny splatnej k 25.10.2009. Následne svoj záväzok vysporiadal a do omeškania s platením istiny sa opäť dostal v prípade splátky splatnej k 25.04.2010. V nasledujúcich obdobiach splatnosti splátok istiny a riadnych úrokov sa žalovaný pravidelne dostával do omeškania a svoj záväzok vyplývajúci mu z úverovej zmluvy si riadne a včas neplnil. Priebeh čerpania úveru, jednotlivé sumy riadnych úrokov a úrokov z omeškania, obdobie ich účtovania, percentuálna sadzba a základ pre ich výpočet vyplýva z predloženej špecifikácie pohľadávky. Na základe podanej Žiadosti o poskytnutie ČSOB Kreditnej karty z 22.08.2008 bol žalovanému odovzdaný formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v ktorom poskytol žalovanému všetky podstatné informácie o úverovom produkte, čím splnil náležitosti v zmysle ZoSÚ vzťahujúce sa na konkrétny produktový typ úveru. Žalovaný bol informovaný v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. a) až písm. s) ZoSÚ, a to tak, aby došlo k splneniu podmienok vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch vzťahujúcich sa na poskytnutý úver s možnosťou čerpania až do výšky úverového limitu. Ako vyplýva zo Žiadosti o poskytnutie ČSOB kreditnej karty a z Formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalovaný sa zaviazal k úhrade ním čerpanej ľubovoľnej finančnej čiastky až do výšky úverového limitu formou minimálnych splátok vo výške 5 % z vyčerpanej finančnej čiastky, a to vždy k 25. dňu v mesiaci. Prostredníctvom úveru mohol žalovaný čerpať poskytnuté finančné prostriedky opakovane, bez nutnosti opätovne žiadať o ďalšie čerpanie. Uvedeným typom úveru boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vo forme tzv. revolvingového úveru, kedy je dlžníkovi poskytnutý úverový rámec, z ktorého, ak vyčerpá časť alebo aj celý rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, bude mať hneď po pripísaní tejto úhrady späť na úverový účet opäť k dispozícii celý úverový rámec. V prípade, ak dlžník spláca čerpané finančné prostriedky postupne formou splátok vo výške 5 %, má aj naďalej k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá ostala nevyčerpaná. Ide teda o dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, pri ktorom nie je možné určiť už pri jeho zriadení jeho konečnú splatnosť vyjadrenú vo forme presne stanoveného dňa. Taktiež nie je možné predpokladať pri zriadení účtu spôsob správania sa dlžníka, a to najmä koľko a ako často dôjde k čerpaniu z kreditnej karty, čím by bolo teda možné jednoznačne určiť splátky čerpaného úveru, a to najmä ich výšku a ich počet. Nakoľko uvedené veličiny sú elementárnymi hodnotami na výpočet pravdivej hodnoty RPMN, nie je možné takúto hodnotu ani pri zriadení takéhoto typu úveru hodnoverne určiť. Odhadom alebo určením RPMN pri zriadení úverového účtu pri predpoklade jednorazového vyčerpania celého úverového rámca, by došlo k poskytnutiu nepresných informácií pre spotrebiteľa. Uvedenú veličinu je v danej veci možné nahradiť aspoň priemernou hodnotou úrokovej miery pre kreditné karty, ktorá bola uvedená vo výške 19,83 % p.a. a zverejnená podľa § 7a ods. 2 ZoSÚ, čím si žalobca splnil svoju povinnosť v súlade s ustanovením § 4 ods. 2 písm. k) ZoSÚ. Podľa neho dodržal všetky príslušné ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch vzťahujúce sa na poskytnutý typ úveru. V súlade s § 3 ods. 6 ZoSÚ žalovaného riadne písomne informoval o úverovom limite vo výške 15.000,- Sk (497,91 eura), ročnej úrokovej sadzbe vo výške 16,80 % p.a., poplatkoch (prostredníctvom sadzobníka poplatkov pre fyzické osoby - nepodnikateľov), ako aj o postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy (písm. G Formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Poukázal na judikatúru súdov - Krajského súdu v Žiline (9Co/352/2011), Krajského súdu v Prešove (9Co/95/2010), Krajského súdu v

Trnave (9Co/360/2012, 31Cob/137/2011, 9Co/94/2013), podľa ktorých neuvedenie RPMN v zmluve o revolvingovom úvere vzhľadom na charakter revolvingového úveru nemôže mať za následok, že úver bude bezúročný a bez poplatkov.

Súd konal a na pojednávaní 17.02.2016 rozhodol s poukazom na ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti žalobcu (jeho zástupcu), ktorý svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil v podaní z 01.02.2016 súhlasiac s konaním v jeho neprítomnosti.

Žalovaný vo výpovedi na uvedenom pojednávaní uviedol, že žalobca má pravdu. On tomu ani nevenoval nejako pozornosť, jazdil na kamióne. O účet sa starala väčšinou manželka, s ktorou sa pred dvoma týždňami rozviedol. Nijakým spôsobom nespochybuje, že jeho dlh z titulu vyčerpaných a nevrátených úverových prostriedkov na úverovú kartu predstavuje sumu 524,14 eura ako to žalobca uviedol v žalobe. On tie peniaze kartou ani moc nevyberal, ale robila tak jeho manželka, s ktorou sa o tom porozprával a táto mu potvrdila, že je to tak. Nenamietol ani uplatnené výšky zmluvných úrokov a úrokov z omeškania. Napokon uviedol, že ani po podaní žaloby nič neplatil na úhradu žalobou uplatneného nároku.

Na základe vykonaného dokazovania súd žalobe v prevažnej časti vyhovel. Mal nesporne preukázanú existenciu zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, teda poskytnutie úveru na kreditnú kartu, jeho čerpanie, jeho dlhodobjšie nesplácanie žalovaným dohodnutým spôsobom a v dôsledku toho oprávnenosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti tohto úveru žalobcom dňom 25.10.2013, oznámeného žalovanému listinou z 26.10.2013 (oznámením o zosplatení úveru zasielanou mu poštou doporučené, ktorej predchádzali viaceré výzvy žalobcu). Žalovaný viackrát nezaplatil dohodnutú výšku minimálnej splátky a túto úplne prestal splácať od 26.03.2013, keď už predtým viackrát nezaplatil či už vôbec alebo v stanovenej výške túto minimálnu splátku. Zmluvný vzťah účastníkov vznikol na základe podanej žiadosti žalovaného žalobcovi o poskytnutie ČSOB Kreditnej karty z 22.08.2008, v súvislosti s ktorou žalobca listinou označenou ako „Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti reg. č. XXXXXXXXXXR“ z 22.08.2008, prevzatou žalovaným uvedeného dňa, poskytol žalovanému na podklade a v súlade s predchádzajúcou žiadosťou žalovaného úver k ČSOB Kreditnej karte do výšky úverového limitu 15.000,- Sk (497,91 eura) s možnosťou jeho čerpania od 22.08.2008 a splatnosťou vždy k 25. dňu v mesiaci. Dňom konečnej splatnosti bol posledný deň výpovednej lehoty, v ktorom bol žalovaný povinný vyrovať všetky záväzky voči žalobcovi vzniknuté v súvislosti s používaním ČSOB Kreditnej karty a s čerpaním úveru. Ku dňu otvorenia úverového účtu predstavovala výška úrokovej sadzby 16,80 % p.a., ktorá bola dojednaná na dobu neurčitú ako pohyblivá s možnosťou využitia bezúročného obdobia za podmienok stanovených v časti 8 bode 11 podmienok a výška debetnej úrokovej sadzby v čase vzniku zmluvného vzťahu účastníkov bola 30 % p.a. V tom čase aktuálna priemerná hodnota úrokovej miery pre kreditné karty zverejnená podľa § 7a ods. 2 ZoSÚ predstavovala 19,83 % p.a. Neoddeliteľnou súčasťou danej úverovej zmluvy uzavretej uvedeným spôsobom sa stali už uvádzané podmienky („Podmienky pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty“). Podľa nich (časť 8 bod 3) bola výška minimálnej splátky 5 % z dlžnej sumy, minimálne 500,- Sk, resp. vo výške dlžnej splátky, ak by táto bola nižšia ako 500,- Sk. Zrušenie kreditnej karty a možnosti ukončenia zmluvného vzťahu upravovala časť 12 podmienok a rovnako o spôsobe zániku zmluvy bol žalovaný oboznámený aj v ním podpísanom Formulári o zmluvných podmienkach (pod písm. G.). Žalovaný v danom formulári (pod písm. H.) bol upozornený na následky nesplácania úveru, včítane možnosti žalobcu zosplatiť poskytnutý úver.

Z doručenej špecifikácie pohľadávky za obdobie od 23.08.2008 do 08.12.2015 vyplýva, že k prvému čerpaniu úveru žalovaným došlo už v období od 23.08. do 25.09.2008. Súd mal v danom prípade s ohľadom na charakter poskytnutého úveru ako revolvingového úveru, pri ktorom s ohľadom na jeho vlastnosti (jeho poskytnutí na dobu neurčitú, jeho stáleho dopĺňania do výšky poskytnutého úverového rámca, atď.) preukázané, že v danom prípade nebolo možné už pri uzavretí zmluvy a poskytnutí úverového limitu (aj vzhľadom na to, že pri uzavretí zmluvy nebolo zrejmé ako konkrétne bude žalovaný tento úver čerpať) určiť konkrétnu výšku RPMN, splnenie zákonných požiadaviek vyplývajúcich z § 3 ods. 6 ZoSÚ a aj tých, ktoré bolo možné splniť (vyjadriť), vyplývajúcich z § 4 ods. 2 ZoSÚ.

Súd so zreteľom na prehlásenie žalovaného v jeho výpovedi vychádzal z nespornosti ako výšky nesplatenej istiny úveru vo výške 524,14 eura, tak aj celkovej dlžnej sumy vyčíslennej žalobcom ku dňu 08.12.2015 vo výške 828,16 eura, ktorá okrem nesplatennej istiny úveru pozostávala z vyčíslených úrokov do 08.12.2015 vrátane vo výške 194,77 eura a z vyčíslených úrokov z omeškania taktiež k 08.12.2015 vrátane vo výške 109,25 eura.

S ohľadom na uvedené žalobe ohľadne celej žalovanej istiny vyhovel a súčasne z nesplatenej výšky úveru - sumy 524,14 eura, vychádzajúc z uzavretej zmluvy, priznal žalobcovi voči žalovanému uplatnený zmluvný úrok vo výške 19,50 % p.a. za obdobie od 09.12.2015 až do jej zaplatenia a súčasne s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase vzniku zmluvného vzťahu účastníkov, aplikovateľného s poukazom na prechodné ustanovenie § 10c nariadenia v aktuálne účinnom znení aj na čas omeškania po 31.01.2013, priznal zo sumy 524,14 eura za uvedené obdobie aj uplatnený úrok z omeškania 8,05 % ročne.

Vo zvyšnej, ale s ohľadom na celkový predmet tohto konania nepatrnej časti predmetu tohto konania, súd žalobu zamietol, keď konkrétne nepriznal úroky z omeškania aj zo sumy vyčíslených zmluvných úrokov. Žalobca si totiž uplatnil percentuálne úrok z omeškania okrem nesplatenej istiny revolvingového úveru aj z vyčíslených a neuhradených zmluvných úrokov do 09.12.2015 vo výške 194,77 eura (obsiahnutých v sume 718,91 eura ako súčte vyčísleného zmluvného úroku v uvedenej výške a výšky nesplatenej istiny - 524,14 eura). Podľa názoru súdu nie je prípustné uplatňovanie príslušenstva pohľadávky (úroku z omeškania) z iného príslušenstva danej pohľadávky (zmluvného úroku). V tomto smere (že príslušenstvo pohľadávky úročenie úrokom z omeškania nepodlieha) súd poukazuje na zásadné rozhodnutie NS ČR (rozsudok sp. zn. 35 Odo 101/2002 z 24.03.2004), vychádzajúce z obsahovo právnej úpravy, akou je naša hmotnoprávna úprava, ktorý o.i. uviedol, že podľa štandardného výkladu definície príslušenstva pohľadávky obsiahnutého v ustanovení § 121 ods. 3 OZ, platiaceho aj pre obchodné záväzkové vzťahy, úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky, ktorou sa podľa § 488 OZ rozumie peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (potiaľ, že sa môžu nárokovať aj sankcie za omeškание s platením) dochádza priamo zo zákona práve až omeškaním dlžníka. Úrokový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Tým, že dlžník včas nesplatí úroky z istiny, sa tento dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (úroky z omeškania z dojednaných úrokov) potom veriteľ nemá preto, že ani OZ a ani ObZ mu túto možnosť nepriznávajú, teda nestanovujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Zmluvné dojednanie o platení úrokov z omeškania z dohodnutých (zmluvných) úrokov je podľa § 39 OZ neplatné pre rozpor so zákonom.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. tak, že priznal žalobcovi majúcemu neúspech len v pomerne nepatrnej časti (v rozsahu menšom ako 1 %), proti žalovanému právo na ich plnú náhradu. Z celkového predmetu konania, ktorý po vyčíslení percentuálne uplatnených úrokov z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 859,29 eura, mal totiž žalobca úspech v rozsahu 856,24 eura (po vyčíslení priznaných úrokov ku dňu vyhlásenia rozsudku), t.j. v rozsahu viac ako 99 %. Žalobcovi priznané trovy vo výške dôvodne vzniknutých a súčasne uplatnených trov v celkovej výške 246,65 eura pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 215,65 eura, predstavujúcich odmenu za 3 úkony právnej služby - 1/ prevzatie veci zo 04.12.2015, 2/ písomné podanie (žaloba) z 11.12.2015, 3/ písomné podanie (vyjadrenie na výzvu súdu) z 01.02.2016 (I úkon á 51,45 eura + režijný paušál ku každému z dvoch úkonov vykonaných v r. 2015 vo výške 8,39 eura a k úkonu 3/ z r. 2016 vo výške 8,58 eura + 20 % DPH z odmeny a režijného paušálu). Pri ich vyčíslení súd postupoval podľa § 18 ods. 1, 3 v spojení s § 9, § 10 ods. 1, 2, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 15 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v aktuálne účinnom znení. Ďalšie trovy žalobcu vo výške 31,- eur pozostávajú z náhrady ním zaplateného súdneho poplatku za podanú žalobu. Žalobcovi priznané trovy je žalovaný povinný zaplatiť s poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p. zástupcovi žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O.s.p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti

ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).